22/09/2019

Μητρ.Βεροίας: “Ο Θεός δεν αφήνει ποτέ κανέναν άνθρωπο που υπακούει στον λόγο του να ζη-μιωθεί”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἐπανάγαγε εἰς τό βάθος καί χα-λάσατε τά δίκτυα ἡμῶν εἰς ἄγραν».

Στή λίμνη τῆς Γενησαρέτ μᾶς με-τέφερε ἡ σημερινή εὐαγγελική πε-ρικοπή. Ἐκεῖ ὅπου πήγαινε συχνά ὁ Χριστός καί δίδασκε τούς ἀν-θρώ-πους καί θαυματουργοῦσε. Αὐτό κάνει καί σήμερα. Ἀλλά ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς δέν μᾶς λέει τί ἔλεγε ὁ Χριστός οὔτε μᾶς πε-ρι-γράφει κάποια θαυμα-τουρ-γική θε-ραπεία του. Ἀφήνει τόν Χριστό νά μᾶς διδάξει μέ τό θαῦμα του καί συγχρόνως μᾶς δείχνει ποιός εἶναι ὁ

τρόπος μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε καί ἐμεῖς τόν λόγο καί τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός συναντᾶ στή λίμνη τῆς Γενησαρέτ τόν μαθητή του τόν Πέτρο, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε φθάσει μέ τό πλοιάριό του στήν παραλία καί τακτοποιοῦσε τά δίκτυα του μετά ἀπό μία κοπιαστική νύκτα. Καί ἐνῶ ὁ Πέτρος εἶναι κουρα-σμέ-νος καί καταπονημένος ἀπό τήν ὁλονύκτια ἀλλά ἀνεπιτυχῆ προ-σπά-θειά του νά πιάσει ψάρια, ἀνταποκρίνεται στήν παράκληση τοῦ διδασκάλου του νά ἀπομα-κρυνθεῖ λίγο ἀπό τήν ὄχθη, ὥστε νά μπορέσει ὁ Χριστός νά μιλήσει πρός τούς ἀνθρώπους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ.

Ὅμως ἡ ὑπακοή τοῦ Πέτρου δέν περιορίζεται σέ αὐτή τήν παρά-κλη-ση τοῦ Χριστοῦ, πού ἦταν λο-γική καί φυσιολογική γιά τά ἀν-θρώπινα δεδομένα. Ὁ Χριστός τοῦ ζητᾶ καί κάτι ἀκόμη, ὅταν τε-λειώνει τό κήρυγμά του. Τοῦ ζητᾶ νά ἀνοιχτεῖ καί πάλι στά βαθειά καί νά ρίξει ἐκ νέου τά δίχτυα του. «Ἐπανάγαγε εἰς τό βάθος καί χα-λά-σατε τά δίκτυα ἡμῶν εἰς ἄ-γραν».

Διπλός ὁ κόπος πού ἀπαιτεῖται γιά νά ἀνταποκριθεῖ ὁ Πέτρος στήν ἐντολή τοῦ διδασκάλου του. Καί γίνεται πιό βαρύς, ἄν συνυπο-λογίσει κανείς τόν κόπο τῆς προ-ηγούμενης ὁλονύκτιας προσπά-θει-ας καί τῆς ἀϋπνίας. Ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ ἀκούεται, ἀσφαλῶς, πα-ρά-λογη στά αὐτιά τοῦ μαθητοῦ, πού γνωρίζει τή λίμνη καί τίς ἰδι-αιτερότητες τοῦ ψαρέματος, πού γνωρίζει ὅτι εἶναι ἄδικος ὁ κόπος πού θά κάνουν. Καί δέν τό κρύβει ἀπό τόν Χριστό, ἀλλά τό ἐκφράζει μέ τά λόγια του: «ἐπιστάτα, δι᾽ ὅ-λης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν». Ὅλη τή νύκτα κουρα-σθή-καμε, ταλαιπωρηθήκαμε, ἀλλά δέν καταφέραμε τίποτε.

Αὐτή ὅμως ἡ φαινομενική ἀντίρ-ρησή του, ἀναδεικνύει ἀκόμη με-γα-λύτερη τήν ὑπακοή του καί τήν ἐμπιστοσύνη του στόν Χριστό. Εἶναι σάν νά τοῦ λέει ὅτι δέν ἔχει σημασία τί συνέβη, δέν ἔχει σημα-σία ὁ κόπος μας, ἀφοῦ τό λές ἐσύ, θά τό κάνω, γιατί ἐσύ γνωρίζει πε-ρισσότερα ἀπό μένα, ἐσύ γνωρίζεις τά πάντα καί μπορεῖς νά κάνεις τά πάντα.

Τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου δίδει καί σέ μᾶς τήν εὐκαιρία νά ἐξετάσουμε τή στάση μας ἔναντι τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Συχνά νομίζουμε πώς δέν ἔχουν νόημα, πώς εἶναι ὑπερβολικές, πώς μᾶς ἐπιβαρύνουν μέ κόπο χω-ρίς ἀντίκρυσμα. Καί ἄλλοτε πάλι νομίζουμε πώς ἄν ἀκολουθήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, ἄν πᾶμε κόντρα στή λογική μας θά στερη-θοῦμε τά ἀγαθά μας, τίς ἀνέσεις μας, τήν τιμή καί τή δόξα τοῦ κό-σμου. Καί ἔτσι προτιμοῦμε νά ἀκού-σουμε τή φωνή τῆς δικῆς μας λογικῆς, παρά τή φωνή τῆς ἀγά-πης τοῦ Θεοῦ, νομίζοντας ὅτι ἔτσι θά κερδίσουμε.

Ὅμως αὐτό εἶναι λάθος σκέψη, εἶναι λάθος ὑπολογισμός, εἶναι λ-άθος λογισμός τόν ὁποῖο μᾶς ὑπο-βάλλει ὁ ἀντίδικος τῆς ψυχῆς μας καί γιά νά μήν ὑπακούσουμε στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί νά χάσουμε τά ἀγαθά τῆς ὑπακοῆς.

Τό ἀποδεικνύει ἡ σημερινή εὐαγ-γελική περικοπή. Ὁ Πέτρος ἀγω-νίσθηκε ὅλη τή νύκτα γιά νά ἐξα-σφαλίσει τά ὑλικά ἀγαθά, σύμ-φω-να μέ τούς κανόνες τῆς λογικῆς, καί ὅμως δέν κατόρθωσε τίποτε. Ὅταν ὅμως κάνει ὑπακοή, ἀντίθε-τα στή λογική καί ἀντίθετα στόν κακό λογισμό ὅτι εἶναι μάταιη ἡ προσπάθεια καί παράλογη ἡ ὑπα-κοή, τότε ἀνταμείβεται πλουσιο-πά-ροχα. Καί αὐτό γιατί οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι παράλογες, οὔτε μᾶς δόθηκαν γιά νά μᾶς δυ-σκο-λεύουν καί νά μᾶς ταλαιπω-ροῦν. Εἶναι ἔκφραση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τό πλάσμα του, γι᾽ αὐτό καί ὁ Θεός δέν ἀφήνει ποτέ κανέναν ἄνθρωπο πού ὑπακούει στόν λόγο του νά ἀδικηθεῖ ἤ νά ζη-μιωθεῖ.

Ἄς μήν παρασυρόμεθα, λοιπόν, ἀπό τόν φόβο τοῦ κόπου ἤ μιᾶς φαινομενικῆς ἤ προσωρινῆς στε-ρή-σεως κάποιων πραγμάτων, ἐάν ὑπακούσουμε στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἄς δείξουμε ἐμπιστοσύνη στόν λόγο του καί στό θέλημά του. Ἄς ἀφήσουμε καί ἐμεῖς τά δίχτυα, τίς κοσμικές μας, δηλαδή, ἀσχο-λίες, τίς συνήθειές μας, τίς ἀδυνα-μίες μας, τή λογική μας, καί ἄς κάνουμε ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἀποφασίσουμε νά παρα-δε-χθοῦμε καί ἐμεῖς ὅτι ἄδικα κο-πιά-σαμε ἀκολουθώντας τή λογική μας καί τίς ἀπόψεις μας καί εἴμα-στε ἕτοιμοι νά ἀκολουθή-σουμε στό ἑξῆς στή ζωή μας τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ μέ τήν προθυμία τοῦ μαθητοῦ του, καί νά εἴμεθα βέ-βαιοι ὅτι θά ἔχουμε πλο-ύσια τήν εὐλογία του στή ζωή μας.

KyriakhALoukaVeria2019 2

Image not found or type unknown